

374L0557

18.11.74

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA OFFICIELLA TIDNING

Nr L 307/5

RÅDETS DIREKTIV

av den 4 juni 1974

om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som egenföretagare och agent inom handel med och distribution av giftiga ämnen

(74/557/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2, 54.3, 63.2 och 63.3 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten⁽¹⁾, särskilt avdelning IV A och C i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster⁽²⁾, särskilt avdelning V C i detta,

med beaktande av rådets direktiv 64/223/EEG⁽³⁾ av den 25 februari 1964 om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster inom partihandel,

med beaktande av rådets direktiv 64/224/EEG⁽⁴⁾ av den 25 februari 1964 om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som agent inom handel, industri och hantverk,

med beaktande av rådets direktiv 68/363/EEG⁽⁵⁾ av den 15 oktober 1968 om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som egenföretagare inom detaljhandel,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽⁶⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁷⁾, och

med beaktande av följande:

I de allmänna handlingsprogrammen påpekas att all särbehandling som grundar sig på nationalitet skall upphävas i fråga om etablering och erbjudande av tjänster

— vad gäller partihandel eller agenturverksamhet inom handel, industri och hantverk före utgången av andra året av andra etappen,

— vad gäller detaljhandel efter utgången av andra året av övergångsperiodens andra etapp och före utgången av andra etappen.

Direktiven 64/223/EEG, 64/224/EEG och 68/363/EEG tillämpas inte på området giftiga ämnen som på grund av de särskilda problem som uppstår på grund av skyddet av den allmänna hälsan regleras genom bestämmelser i medlemsstaternas lagar och andra författningar.

De ovannämnda direktiven 64/223/EEG och 68/363/EEG tillämpas inte heller på former av verksamhet inom partihandel, agenturverksamhet och detaljhandel med sjukdomsalstrande ämnen. Bortsett från de sjukdomsalstrande ämnen som är klassificerade som medicinska preparat för användning på människor och djur i den bemärkelse som avses i rådets direktiv 65/65/EEG⁽⁸⁾ av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelserna i lagar och andra författningar rörande medicinska produkter med ändringar i direktiv 66/454/EEG⁽⁹⁾ omfattas emellertid endast de sjukdomsalstrande ämnen som betecknas som "biologiska bekämpningsmedel för användning inom jordbruket" av de nämnda verksamhetsformerna. I fråga om sjukdomsalstrande ämnen kan därför upphävandet av begränsningar av friheten att erbjuda tjänster och friheten att etablera sig begränsas till att omfatta handel med och distribution av de nämnda bekämpningsmedlen.

Det förefaller vara både önskvärt och lämpligt att vidta åtgärder för att på gemenskapsnivå reglera de områden som avses i ovanstående stycken med avseende på den farliga inverkan som giftiga ämnen kan ha på människors, djurs och växters hälsa antingen direkt eller indirekt genom den omgivande miljön.

Agenturverksamhet inom handel, industri och hantverk omfattas av direktiven 64/224/EEG och 68/363/EEG. Agenturverksamhet vad gäller giftiga ämnen och sjukdomsalstrande ämnen är undantagna från dessa direktivs räckvidd. Syftet med det här direktivet är att även liberalisera dessa former av agenturverksamhet; följaktligen omfattar begreppen "handel och distribution" i det här direktivet även agenturverksamhet på dessa områden.

⁽¹⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62.

⁽³⁾ EGT nr 56, 4.4.1964, s. 863/64.

⁽⁴⁾ EGT nr 56, 4.4.1964, s. 869/64.

⁽⁵⁾ EGT nr L 260, 22.10.1968, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr C 63, 28.5.1969, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT nr C 10, 27.1.1970, s. 23.

⁽⁸⁾ EGT nr 22, 9.2.1965, s. 369/65.

⁽⁹⁾ EGT nr 144, 5.8.1966, s. 2658/66.

I Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten föreskrivs att begränsningar av rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer skall upphävas i de fall då vederbörandes yrkesverksamhet oundvikligen medför att denna rätt utövas.

Den ställning som tillkommer anställda, vilka medföljer den som erbjuder tjänster eller utför arbete för dennes räkning, kommer att regleras genom bestämmelser som fastställts i enlighet med artikel 48 och 49 i fördraget.

Särskilda direktiv har antagits eller kommer att antas, som är tillämpliga på alla former av verksamhet som egenföretagare, med bestämmelser om förmånstagarnas fria rörlighet och vistelse och, där så krävs, ett direktiv om samordning av de garantier som i medlemsstaterna avkrävs bolag och enskilda firmor till skydd för medlemsstaternas och tredje mans intressen.

I vissa medlemsstater regleras handel, distribution och yrkesmässig användning av giftiga ämnen genom bestämmelser om rätten att påbörja den hanteringen medan andra stater där så är nödvändigt kommer att tillämpa sådana regler. Därför behandlas vissa speciella övergångsåtgärder, vars syfte är att underlätta för medborgare i andra medlemsstater att påbörja och utöva verksamhet inom handel med giftiga ämnen, i ett särskilt direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall i fråga om de fysiska personer och bolag eller enskilda firmor (här nedan kallade förmånstagarna) som nämns i avdelning I i de allmänna handlingsprogrammen för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster upphäva de begränsningar som avses i avdelning III i dessa handlingsprogram, vilka påverkar rätten att påbörja och utöva den verksamhet som närmare anges i artikel 2 i detta direktiv.

Artikel 2

1. Detta direktiv skall tillämpas på verksamhet som egenföretagare inom handel med och distribution av giftiga ämnen (substanser och preparat) och biologiska bekämpningsmedel för användning inom jordbruket som har undantagits från tillämpningen av direktiv 64/223/EEG genom artikel 2.1 i detta, av direktiv 64/224/EEG, genom artikel 4.1 femte strecksatsen i detta och av direktiv 68/363/EEG genom artikel 2.1 i detta.

2. De varor som avses i punkt 1 är på grund av den farliga inverkan de kan ha på människors, djurs och växters hälsa allt efter medlemsstaternas lagstiftningar underkastade särskilda direktiv (varorna i fråga finns uppräknade i bilagan). De ändringar i denna förteckning

som en medlemsstat gör skall anmälas till kommissionen som kommer att underrätta medlemsstaterna om detta.

3. Detta direktiv skall inte tillämpas på handel med och distribution av de medicinska varor som finns definierade i direktiv 65/65/EEG eller på handelsresande, gatuförsäljare eller gårdfarihandlare.

Artikel 3

1. Begränsningarna i fråga om de former av verksamhet som anges i artikel 2 skall upphävas oavsett den benämning som används på personer som utövar någon av dessa verksamhetsformer.

2. De vanliga benämningar som för närvarande används i medlemsstaterna för att definiera personer som utövar någon form av verksamhet som agent inom handel är de som finns uppräknade i artikel 3 i rådets direktiv 64/224/EEG.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall i synnerhet upphäva de begränsningar som

- a) hindrar förmånstagarna från att etablera sig eller erbjuda tjänster i värdlandet på samma villkor och med samma rättigheter som medborgarna i den staten,
- b) härrör från en förvaltningspraxis som innebär att förmånstagarna utsätts för särbehandling jämfört med medborgarna i staten i fråga.

2. Till de begränsningar som skall upphävas hör i synnerhet de som härrör från åtgärder som hindrar eller begränsar förmånstagarnas möjligheter att etablera sig eller erbjuda tjänster på följande sätt:

- a) *I Belgien:*
 - skyldigheten att inneha ett *carte professionnelle* (artikel 1, lagen av den 19 februari 1965).
- b) *I Frankrike:*
 - skyldigheten att inneha ett *carte d'identité d'étranger commerçant* (*décret-loi* av den 12 november 1938, *décret* av den 2 februari 1939, lagen av den 8 oktober 1940, lagen av den 10 april 1954, *décret* nr 59—852 av den 9 juli 1959),
 - uteslutning från rätten att förnya arrendeavtal (artikel 38 i *décret* av den 30 september 1953).
- c) *I Luxemburg:*
 - den begränsade giltighetstiden för tillstånd som beviljas utländska medborgare (artikel 21 i lagen av den 2 juni 1962).

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall se till att förmånstagarna har rätt att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer på samma villkor och med samma rättigheter och skyldigheter som de egna medborgarna.

2. Vid etablering skall rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer medföra möjlighet att inneha uppdrag inom sådana organisationer. Dessa uppdrag kan dock förbehållas de egna medborgarna, då organisationen i fråga har myndighetsutövande uppgifter i enlighet med en lag eller en förordning.

3. I Luxemburg skall medlemskap i *Chambre de commerce* eller *Chambre des métiers* inte medföra rätt för de förmånstagare som omfattas av detta direktiv att delta i valet av förvaltningsorgan inom dessa handelskammare.

Artikel 6

Medlemsstaterna får inte ge de egna medborgare som beger sig till en annan medlemsstat i syfte att där utöva sådan verksamhet enligt artikel 2, något stöd som kan snedvrída etableringsvillkoren.

Artikel 7

1. I de fall då ett värdland av de egna medborgare, som vill påbörja någon form av verksamhet enligt i artikel 2, kräver skötsamhetsbevis och bevis att de inte har varit försatta i konkurs eller ettdera av dessa bevis, skall den staten i fråga om medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis på detta godta utdrag ur kriminalregistret eller, om något sådant intyg inte kan uppvisas, motsvarande handling utfärdad av behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland, av vilken framgår att dessa villkor är uppfyllda.

2. I de fall då det i ett värdland på de egna medborgarna ställs särskilda krav på god vandel för att kunna utöva någon form av verksamhet enligt artikel 2 och bevis på att dessa krav är uppfyllda inte kan erhållas genom den handling som avses i punkt 1 skall den staten vad gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis på detta godta intyg utfärdad av behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland, av vilken framgår att dessa villkor är uppfyllda. Ett sådant intyg skall hänföra sig till vissa bestämda fakta som av värdlandet betraktas som relevanta.

3. I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdas någon sådan handling som avses i punkt 1 eller det intyg som avses i punkt 2

om god vandel eller om att denne inte har varit försatt i konkurs, kan ett sådant bevis ersättas av en försäkran under ed eller, i de stater där detta inte förekommer, av en förklaring på heder och samvete som avgivits inför behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet eller, där så är lämpligt, inför notarius publicus i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland; sådan myndighet eller notarius publicus utfärdar ett intyg som styrker äktheten av försäkran under ed eller förklaringen på heder och samvete. En förklaring om att vederbörande inte varit försatt i konkurs kan även avges inför behörig yrkes- eller handelsorganisation i samma land.

4. Handlingar som utfärdats i överensstämmelse med punkt 1 och 2 får inte vara äldre än tre månader.

5. Medlemsstaterna skall inom den tid som anges i artikel 8 utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda de handlingar som avses i punkt 1 och 2 och genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

6. I de fall då bevis om den ekonomiska ställningen krävs i värdlandet skall den staten betrakta intyg som utfärdats av banker i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland som likvärdiga med intyg som utfärdats inom dess eget territorium.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom sex månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Luxemburg den 4 juni 1974.

På rådets vägnar

J. ERTL

Ordförande

BILAGA

Följande varukategorier som avses i artikel 2.2 är föremål för särskilda åtgärder i medlemsstaterna (den 4 juni 1974):

— Belgien

Giftiga substanser och preparat

1. uppräknade i *arrêté du régent* av den 6 februari 1946 (med ändringar) med bestämmelser rörande förvaring och utlämning av förgiftningsframkallade och giftiga substanser (med tillämpning av lagen av den 24 februari 1921);
2. klassificerade i kategori 1 och 2 i *arrêté royal* av den 31 maj 1958 med bestämmelser rörande förvaring av, handel med och användning av bekämpningsmedel och växtfarmaceutiska varor.

— Danmark

1. a) Giftsubstanser och hälsofarliga produkter som avses i bilagan till lag nr 119 av den 3 maj 1961 och som avses i kungörelse nr 305 av den 9 oktober 1961 (som verkställande av den senare) där regler fastställs för tillverkning, mottagande, lagring och utlämning av dessa gifter och varor.
- b) Giftsubstanser och hälsofarliga produkter som nämns i kungörelse nr 304 av den 9 oktober 1961 där regler fastställs för användning av dessa gifter och produkter.
2. Produkter (växtfarmaceutiska medel, ogräsmedel, insektsbekämpningsmedel, tillväxtreglerande medel) som nämns i lag nr 118 av den 3 maj 1961 och som avses i de kungörelser som tillämpning av lagen enligt vilken dessa produkter inte får marknadsföras eller saluföras innan de godkänts och klassificerats av giftnämnden och enligt vilken detaljbestämmelser anges för mottagande, lagring, emballering, märkning osv. av dessa produkter.
3. Produkter (växtfarmaceutiska medel, ogräsmedel, insektsbekämpningsmedel, tillväxtreglerande medel) som avses i kungörelsen av den 25 september 1961 enligt vilken tillstånd att använda de produkter som är märkta med X vanligtvis är beroende på om användaren genomgått en kurs i toxicologi anordnad av giftnämnden.

— Tyskland

Giftiga substanser och preparat klassificerade i kategori 1, 2 och 3 i delstaternas (*Länder*) lagar och författningar rörande handel med och distribution av giftiga ämnen och ämnen med giftig inverkan på växter samt i 34:e paragrafen femte stycket i *Gewerbeordnung*, versionen av den 15 februari 1963.

— Frankrike

1. Förgiftningsframkallande substanser uppräknade i tabell A (giftiga ämnen) och C (farliga produkter) i sektion I i *décret* 56—1197 av den 26 november 1956 (*code de la*

santé publique, femte boken, del 2, avdelning III, kapitel 1, avsnitt 1 och 2, artikel R 5149—5168).

2. Skadliga produkter för användning inom industrin närmare angivna i *code du travail*, andra boken, avdelning II, artikel 67.2, 78, 79 och 80 och i *règlements* och *décrets* utfärdade i enlighet med tillämpningen av dessa bestämmelser.
3. Hälsofarliga produkter närmare angivna i förteckningen över farliga, ohälsosamma och olämpliga lokaler fastställda i enlighet med artikel 5 och 7 i lagen av den 19 december 1917.
4. Ämnen för bekämpning av parasiter för användning inom jordbruket (lagen av den 2 november 1943 ändrad genom lagen av den 30 juli 1963; *arrêté* av den 6 september 1954 om godkännande av märkta ämnen för bekämpning av parasiter för användning inom jordbruket kompletterad med *arrêté* av den 6 februari 1962).

— Irland

Gifter som f.n. finns uppräknade i *regulations* i enlighet med *Poisons Act*, 1961, och som endast får säljas av vissa behöriga personer.

— Italien

1. Giftiga gaser (artikel 58 — *testo unico* av lagarna om den offentliga hälsan godkända genom *decreto reale* nr 773 av den 18 juni 1931, *decreto reale* nr 147 av den 9 januari 1927, tabeller över giftiga gaser som bilaga till *decreto ministeriale* av den 6 februari 1935 och senare ändringar).
2. Förgiftningsframkallande ämnen för användning inom industrin (artikel 147 — *testo unico* av hälsovårdslagarna godkända genom *decreto reale* nr 1265 av den 27 juli 1934).
3. Medicinsk-kirurgiska produkter (bakteriedödande medel, mikrobdödande medel och desinfektionsmedel) (*decreto reale* nr 3112 av den 6 december 1928 och tillämpningsbestämmelsen till lag nr 1070 av den 23 juni 1927 godkänd genom *decreto reale* nr 3112 av den 6 december 1928) och medicinska produkter (växtfarmaceutiska medel och produkter avsedda för användning som livsmedelskonserveringsmedel) (artikel 6 i lag nr 283 av den 30 april 1962 ändrad genom artikel 4 i lag nr 441 av den 26 februari 1963 och bestämmelser för produktion av, handel med och försäljning av växtfarmaceutiska medel och produkter avsedda för användning som livsmedelskonserveringsmedel godkända genom *decreto* nr 1095 utfärdat av republikens president den 3 augusti 1968).
4. Blyvitt (lag nr 706 av den 19 juli 1961).
5. Bensol (lag nr 245 av den 5 mars 1963).
6. Kosmetiska produkter och färgämnen innehållande giftiga substanser (artikel 7 i *decreto reale* nr 1938 av den 30 oktober 1924).

— Luxemburg

1. Handel med och distribution av vissa produkter (lagen av den 25 september 1953 — *mémorial* nr 62 av den 10 oktober 1953).
2. Handel med och användning av växtfarmaceutiska medel (insektbekämpningsmedel inom jordbruket, tillväxtreglerande medel, konserveringsmedel, växtgifter, mikroorganismer och virus som medel för bekämpning av parasiter) (lagen av den 20 februari 1968, *mémorial* nr 9 av den 12 mars 1968 — *règlement grandducal* av den 29 maj 1970, *mémorial* nr 33 av den 15 juni 1970).

— Nederländerna

Giftiga ämnen och preparat, *bestrijdingsmiddelenwet* från 1962.

— Storbritannien

1. Gifter som f.n. finns uppräknade i *Poisons List Order* och som omfattas av *Pharmacy and Poisons Act* från 1933 och av *Poisons Rules* eller gifter som finns upptagna i *Poisons Schedule* och som omfattas av *Pharmacy and Poisons Acts* från 1925 och 1967 samt av *Poisons Regulations (Nordirland)*.
2. Substanser som omfattas av *Farm and Garden Chemicals Act* från 1967 jämte *Regulations*.
3. Substanser som omfattas av *Agriculture (Poisonous Substances) Act* från 1952 jämte *Regulations*.